

1880-04-19

SENDER

Carl Jacobsen

RECIPIENT

Ferdinand Meldahl

FACTS

Document type:

Letter

Language:

Danish

General comment:

Brevet findes både i original på Rigsarkivet og i Albertinas kopibog på Thorvaldsens Museum. De manglende dele af teksten i det originale brev kan således læses i kopien.

Sender's location:

Copenhagen

Recipient's location:

Copenhagen

Archive:

Rigsarkivet.

Topics:

Kunst i det offentlige rum,
Mæcenvirksomhed, Legatet
"Albertina"

TRANSCRIPTION

Ny Carlsberg

19-4-80

Kjære Hr Etatsraad Meldahl

Da jeg ikke erindrer Philoktet kan jeg ikke nu udtale mig om Betimeligheden af dens Anskaffelse istf. Ajaxgruppen men jeg er nysgerrig efter at see den og skal skynde mig at lære den at kjende.

Derimod kan jeg ikke undlade i al Almindelighed at udtale mig om Ønskeligheden af et dansk Arbeides Anskaffelse allerede nu.

Jeg veed nemlig meget vel at vore Kunstnere have betragtet det som en Selvfølge at Albertina skulde tage et særligt Hensyn til den danske Kunst - Noget som de næsten kunde have Krav paa! og det er naturligt at De, som saa at sige er deres Formand, bør lade deres Mening komme til Orde i vor Bestyrelse.

Men netop fordi der - det mærker jeg ved alle Leiligheder - er et vist "Pres" en vis Utaalmodighed i den danske Kunstner - mikrokosmos for at see Albertina i dens Tjeneste mener jeg at det just vil være Nødvendigt at borttage al Illusion og tøve saameget længere med et dansk Arbeides Anskaffelse.

Da jeg begyndte med at foreslaa "l'éducation maternelle" indventes der at det ikke var betydeligt nok som en første Anskaffelse, men det udtaltes eenstemmigt at der kunde være særlig Grund til at vælge det for næste Aar; en Indvending af en anden Natur, som jeg ganske maatte billige gjordes gjældende med Mercié's "Gloria victis" som dog ogsaa tænktes optaget i en nær Fremtid.

Da imidlertid de store Grupper bleve foreslaaede som N 3 saa vilde jeg ikke atter bringe de nævnte fremmede Kunstnere paa Bane i det den Tanke at bringe et eller flere større Værker frem jo ogsaa var meget tiltalende.

Skulde vi imidlertid vige bort fra den nu valgte Plan, da forekommer det mig at navnlig de to nævnte Værker have et særligt Krav paa Gjenoptagelse.

Tillige jeg contra Philoktet bemærke at Kr 5000 = c 7000 fr er en høj Priis.

Men der er en anden Betragtning som jeg troer De vil give mig Ret i.

Meningen med Albertina er jo netop ikke at udføre det som

ligger nærmest fra Tanken - danske Kunstneres Arbeider.

Jeg mener just at man skal lade de Krav som ere mest iøinefaldende staae

hen.

Derved vækkes snarere Opmærksomhed og Pligtfølelse til at tilfredsstille disse Krav.

Selv den mest kunstelskende Borger kan ikke forlange at Stat eller Commune skal anskaffe Antiker eller udenlandske Arbejder til de offentlige Pladser - derfor træder Albertina til!

Men selv en ikke særlig kunstelskende Borger kan fordre at Stat og Stad efter Evne understøtter de aandelige Magter.

Den Pligt skal Albertina formentlig ikke tage paa sig eller paa nogen Maade gjøre mindre følelig.

II

Saalænge Staten og Communen, som dog ere de beskikkede Værger for dansk Kunst holde sig i den Grad tilbage som nu er Tilfældet, mener jeg at Albertina gjør ret i at følge dette Exempel.

Jeg tror at navnlig Communen snarest vilde skamme sig saameget, naar der sees det ene Aar efter det andet at antike og franske Arbejder fylder dens Haver, at den dog vilde finde at det er for galt at den - som gjerne vil gaae for at være frisindet - næppe rører en Haand for vor egen Kunst. Endnu en Betragtning til Slut, den gjælder dog ikke Bissen og de Gamle men de yngre Kunstnere - at Albertina kjøber franske Værker vil dog muligviis være en

stimulus for dem, hvortil de kan trænge; thi saa ubegavede troer jeg ikke at hele Legionen er at den slet intet godt skulde kunne frembringe. Jeg troer meget mere at det er Energien der mangler og den vækkes om ikke med Kappelyst saa med Misundelse!

De vil kjære Hr. Etatsraad, af disse Betragtninger see at det ikke er LigeGYldighed imod vor Kunst eller Mangel paa Patriotisme der leder mig.

Ny Carl. lens 18

19-4-80.

Kjære de Estimerede Herrer.

Da jeg ikke vinder Philottet kan
jeg ikke anstede mig en Betænkelse
af den skæffelse istf. Hærgjængen
men jeg er usikker efter at se den og
skal skynde mig at løse den et kjende.
Dermed kan jeg ikke anstede i et
Almindelighed at anstede mig om Gjælden.
Lystoden af et dansk Skib der An-
skaffelse allerede nu.

Jeg ved nemlig meget vel at vore
Kunstere have betragtet det som en
Satsing at Albertine skulle tjene
et særligt Hænge til den danske
Kunst - Skjønt som de næsten kunde
have været gaa! - og det er næsten
Ligt at De, som saa Skjøde er den
Person, bør lade den være
hvor til Ende i vore Bestyrelse.

lilly, sjunde, sjaldende in) Marie's
 "Gloria victis" som i jag har skrivit
 om i min Poesi.

Ja de ständigt de stora Gruppen blott
 fuerklarar som att i sin vilde jag alla
 alla liksom de namnte frega de kända
 here som Dase i det de Parken et
 liksom et alla fler stora Varken
 frega ja jag var mycket tilltala de

Skal de in i det ständigt jag but
 ja de en mycket Plan, de fuerklarar
 det mig et namnte de to namnte
 Varken have et namnte than som
 Sjensstypen.

Tilly, men jag i det Philosofiet
 temerke et 8000 = 7000 ja en
 en till Poesi.

Men de en en anden Retningsang som
 jag tror de vil give mig det i.

Meningen med Alberten en ja
 netop i det ja det som

Gjætt saarant fra Parla - deacht
Kunstner, Arbeider.

Jeg mener just at en skal lade
de Herre som ene saarant i vore fælder
stene her.

Jeg vil heller saare Opmaalende
og Plegt-fælder til et tilfredsstillende
dine Herre

Selv om saarant kunstlærende Herre
kan ikke forlange at Stet eller Coven
skal anerkende de Herre eller udenlandske
Arbeider til de offentlige Pladser
- derfor træder Albertine til!

Men selv om ikke saarant kunstlærende
Herre kan forlange at Stet og Stet
efter sine undanstillede de saarant
Majster.

Jen Plegt skal Albertine fremst
by ikke sig for sig eller som sig
Maa de gøre mindre fælder.

II.

Sældege Stater y Coanunen, som dog
 ere de beredte Væger for dant
 Kunst vilde sig i de Gud talde
 som en er Tilfaldet, som jeg et
 Alleten jeg vil i et filg dette
 Exempel.

Jeg tror et uendig Coanunen
 mest vilde skæne sig, ^{men} naar den
 ser det ene den efter det andet
 et antile y frænde delender
 fylder den Haven, et de dog vilde
 finde et det er forjult et de
 som gerne vil gøre for et vane ter-
 rindet - røge riven o Hænd for en
 egen Kunst.

Enden o Optrætning, et Stet,
 de sjælden dog vilde Nive y de
 gamle en de yngre Kunstere -
 et Albertine Njiber frænde
 Næsten vil de, men jeg en

19
Strandur þu dan, þótt þú de þar
trangi; þú má stjórna þess þú
eða er hlað Lögum er et þú
stet innt þú þú skalt þú þú þú
þú þú. Þú þú þú þú þú þú
er þú þú þú þú þú þú
er þú þú þú þú þú þú
er þú þú þú þú þú þú
er þú þú þú þú þú þú

Þú vil þú þú þú þú þú
þú þú þú þú þú þú
þú þú þú þú þú þú
þú þú þú þú þú þú
þú þú þú þú þú þú
þú þú þú þú þú þú

Þú þú þú þú þú þú
þú þú þú þú þú þú

Þú þú þú þú
Þú þú þú þú
C. Jacobsen.

Men ved af færdi de - at handle sig
med alle Leiligheder - er et vist "Pres"
en vis Udviklingsgrad i den danske
Kunstens - udviklingen for et saa
Allertid i den Tjænktes sære
fy et det just vil være nødvendigt
at borte sig af Illusion i sine
mangejæt længe og et derved
Arbejdet, Arbejdsplan.

De fy sigge med et freestående
C'ideration materielle i den Tjænktes
et det alle sin betydning og sin
en første Arbejdsplan, som det - det
der konstant og der sære, som
sære Grund til et væg det
for samt klar, en Udvikling af
en anden Natur, som fy jante smalle

lille fjender, gjældende i den Allertid
Gloria vider som fy jante smalle
i en vis freestående.

Ja det er det de fy Gruppen eller
freestående, som det fy som vilde fy alle
alle ting de sære freestående Kunst
sære som Naturen, som den Tjænktes et
høyt et alle fy et vis Værker
fyen fy fyen som noget helt andet de

Skal de i den Tjænktes sig det
for den en sigge Plan, de freestående
det sig et væg det de sære
Værker sære et væg det sære som
fyen sigge fyen.

Tilly, som fy en vis Opholdet
sære et fy 8000 = 17000 fy et
en vis fyen.

Men de er en anden Natur, som
fy fyen de vil fyen sig det i.

Meninger med Allertid en fy
sære et alle et sære det som

1871
Copper mine for Park - district

Minister's Address

Iy neuu jost it may well be
de kur som er næst i søge feltet
stene her.

(Deiv) vatter saare Omprøvet
og Plojefeltet til at hjælpe det lille
lille kur for stene her.

frøle jern næst kull til de Røyer

højeste parten og jern eller Guld

højeste parten eller jern eller Guld

Arbejder til de parten og jern eller Guld

denne parten Alberta til!

denne parten Alberta til!

denne parten Alberta til!

denne parten Alberta til!

denne parten Alberta til!

denne parten Alberta til!

denne parten Alberta til!

de
de laque Jtaten y Communen, som Jor
ere de beskillede Verger for dansk
Kunst holde sig i de Gud tilbage
som en Tilfaldet, naar Jor et
Albertine Jor et i et folge dette
Exempel.

Jor toer et saavel; Communen
saerst vilde skamme sig, naar de
seer det ene den efter det andet
et antale y franske Arbeider
fylder den Haven, at de sig vilde
finde et det er for plet et de
-som Jor vil gaa for et vare hin-
sindet - sape vore o Haard for en
eye Kunst.

Enden o Retning, til Slut,
de gjalder dog alle Niere y de
Jaule nu de nye Kunstere -
et Albertine Jor et franske
Verker vil de, saavel som mere en

stimulus for det, som
trængte; thi saa vidende tænk p.
thi et hele Løpnen er at den
slet intet godt skulde kunne frem-
bringe. Jeg tænker meget paa et det
er Brevjætte den næste og den vatter
en ikke med Kappelyst saa ved Alen-
indelse!

Jeg vil kjære de Etatsraad, og disse
Mettænkninger om et det ikke er
Liggyldigt) end nu Kunst eller
Mangel paa Pædagogik som leder
mig.

Ved Likhed) kunne vi vel til
at drøfte disse Ting mundtlig.

Med venlyg Hilsen
Deres hengivne
C. Jacobsen.

Privet Brevskrift.

Etatsraad N. N. Hansen har
ansødet mig om ikke at
holde noget Albertsraad
paa Tirsdag.

Jeg giver heri sin fælles
Ven, skjønt lidt usjæm.

Som De erindrer er Stiber

••••• Hver Punctum tid er

Hansen regjer den

31^e Decb. - jeg mener

at vi heller maatte

regjer til 19 Novb som

er Lovgættens Aarsdag.

Da der nu skal være

Tale om nyt Valg eller

Spændelse, vilde jeg si

frinde jeg i i Skist
i den Sag i best
mig en kort Tante
med Dem.

Men jeg ved den Tid
er opstøjet og kort bar,
for ikke et ubiligt den
mere end nu kendt både

jeg den selv angive for

Kort den eller de

jeg vilde komme

end til Uelig

Deres hengiven

Carl Jacobsen